

WEBSTEK

www.mjb-jmb.org

HET JOODS MUSEUM DIGITAAL Het Joods Museum van België heeft een nieuwe webstek. Goed nieuws, want ze bezitten een indrukwekkende collectie jудаica – artefacten over Joodse cultuur – foto's, archiefstukken, kunstwerken, affiches en archeologische voorwerpen. Met een betere digitale aanwezigheid, kan dit enkel de toegankelijkheid van die collecties ten goede komen. Het idee ontstond in 2012 en sindsdien werd grondig nagedacht over hoe ze dat zo beredeneerd mogelijk konden aanpakken. Ze zijn in elk geval ambitieus. Het Joods Museum beschrijft de website als dynamisch, duidelijk, evenwichtig, actueler en goed doordacht. Alle internetgebruikers moeten er hun gading vinden: van toeristen, kunstenaars, en journalisten tot onderzoekers. Kortom: elke nieuwsgierige cultuurliefhebber.

HELDERE INFORMATIESITE De nieuwe onlinestek kwam tot stand met steun van de Rotschildstichting. Vernieuwend of revolutionair is het niet, maar de site is inderdaad duidelijk en overzichtelijk. Een beetje klassiek vormgegeven, maar stijlvol, en vooral: functioneel. Het is een heldere informatiesite die bezoekers niet moet overweldigen met de laatste snufjes, maar met gestructureerde inhoud en informatie. www.mjb-jmb.org is nog maar net gelanceerd, dus enkele schoonheidsfoutjes zijn onvermijdelijk. Zo is het logo van het museum haast niet leesbaar, zowel op desktop als smartphone. De site zelf is dat gelukkig wel. De pagina opent met de nodige sfeerschepping. Een zonnig wolkendek met een intrigerende sculptuur, en meteen een introductieregel die je nieuwsgierig maakt naar een bezoek: "Het Joods Museum van België is gelegen in de historische wijk van de Zavel en de Kunstberg." Met de summiere maar goed doordachte uitleg daaronder krijg je meteen mee waar het hen om gaat. Bij het schrijven van de teksten is het Joods Museum inderdaad doordacht te werk gegaan. Steeds genoeg en gerichte informatie, zonder overdaad of bodemloos doorscrollen. Onmiddellijk eronder volgt een overzicht van de toekomstige evenementen in het museum. Een goed idee, opnieuw kort op de bal, inhoud zonder misleidende verpakking. Daarnaast kan je meteen de mening van het publiek zien, voorlopig nog beperkt tot een Franstalige quote, maar dat lost zichzelf wel op.

Het museumtabblad biedt alle info die je nodig hebt om het Joods Museum te bezoeken, tot zelfs een uitgebreide foto-

galerij en een overzicht van de recentste aankopen in de collectie. De webstek is tweetalig, maar daar is nog wat werk aan. Frans en Nederlands wisselen elkaar haast willekeurig af, en een Franse titel of inleiding gevolgd door een Nederlandse tekst is vaak het geval, ongeacht de gekozen taal. Dat is ook bij de tentoonstellingensectie zo. Ondanks die kinderziektes is ook dit tabblad goed uitgewerkt, en illustreert het dat het museum duidelijk voor inhoud koos boven vorm. Bij elke tentoonstelling staat goed geschreven duiding en informatie, net als bij de tabbladen over evenementen of bezoeken. Steeds is net dat beetje meer context aanwezig. De activiteiten van het museum worden uitgebreid voorgesteld en historisch geduid. Zo is het deel over de poëtische bouwwerf van Stephan Goldrajch een leerrijk stuk met een introductie op het project, biografieën van de kunstenaar Goldrajch zelf en fotografe Myriam Rispens. Meer dan enkele praktische info leer je iets bij, zonder dat het te veel schermtijd vraagt.

NOG EVEN WACHTEN Het meest veelbelovende op de nieuwe site van het Joods Museum van België is het tabblad verzamelingen. Op een publieksvriendelijke en visueel aantrekkelijke manier kunnen graven in de collecties van het museum had een mooie aanwinst geweest, zeker aangezien de bestaande mogelijkheden nogal op onderzoek gericht zijn en vaak weinig toegankelijk. Maar meer dan een select aanbod uit de verzameling, een korte smaakmaker van de vele affiches, foto's, en kunstvoorwerpen is er niet te vinden. Op de catalogus van de bibliotheek – een indrukwekkende verzameling van meer dan zestien duizend titels – is het nog even wachten, die onlinenecatalogus komt er nog. Maar de inventaris van het archief had hier toch mogen geïntegreerd zijn in plaats van enkel ter plaatse te raadplegen. De verwijzingen naar – minder op bezoekers gerichte – sites waarop de archieven geïndexeerd staan kunnen daar weinig aan verhelpen. Dat geldt zeker voor de imposante fototheek. Die enkele voorbeeldfoto's scheppen dan wel een verwachting, maar om echt aan de slag te gaan zijn enkel instructies voor het raadplegen in het museum vermeld. Jammer, want een publieksgerichte en samenvattende manier om de collecties te doorzoeken, was zeker een meerwaarde geweest.

–
JONAS BRUYNEEL